

Sp. zn.:31S/66/2017
IČS: 5017200141

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline - ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Veroniky Poláčkovej a členov senátu Mgr. Nory Tomkovej a JUDr. Pavla Polku, v právnej veci žalobcu: **Obvodné stavebné bytové družstvo Žilina**, so sídlom Tulsá 33, 010 08 Žilina, IČO: 00 176 265, zastúpený advokátom: ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozská 32, poštový priečinok 29, 827 99 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0258/99/2016 zo dňa 30.01.2017, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Žiline žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi a žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 27.03.2017, doručenu na správny súd dňa 05.04.2017 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0258/99/2016 zo dňa

30.01.2017, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie. Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj (ďalej len prvostupňový správny orgán) č. P/0396/05/2015 zo dňa 18.03.2016. Prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi pokutu vo výške 330,00 Eur za porušenie § 4 ods. 1 písm. h) zák. č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého predávajúci - poskytovateľ služby je povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne vykonávanie, kedy porušenie povinnosti malo spočívať v tom, že podľa § 8b ods. 3 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, pri obstarávaní služieb a tovaru je správca povinný dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a riadi sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výmene dodávateľa, keď kontrolami bolo zistené, že žalobca mal zmeniť dodávateľa plynu zo spoločnosti SPP a.s. na spoločnosť RWE Gas Slovensko s.r.o. bez rozhodnutia nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, vychádzajúc len z vlastného rozhodnutia o výhodnosti tejto zmeny.

Žalobca v žalobe namietal ustanovenie § 8b ods. 3 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len zákon č. 182/1993 Z. z.), ktorého porušenie sa žalobcovi kladie za vinu, ktoré nehovorí o tom, že o výbere dodávateľa rozhoduje obligatorne vždy len nadpolovičná väčšina vlastníkov, ale hovorí len o tom, že správca je povinný riadiť sa takým rozhodnutím, ak takéto rozhodnutie existuje.

Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že v danom prípade sa jednalo o špecifický výber dodávateľa plynu, kedy spoločnosti, ktoré dodávajú plyn poskytujú množstevné zľavy podľa počtu odberných miest plynu, pričom ponuka na takéto výhodné ponúknuté ceny trvá len určitý čas. V predmetom výberovom konaní sa jednalo o ponuku na dodávku plynu do spolu až 38 bytových domov súčasne, kedy dodávateľ ponúka oveľa výhodnejšie ceny, ako by boli poskytnuté len pre jeden bytový dom. Táto cenová ponuka však trvala len určitý čas, za ktorý nebolo možné zorganizovať vo všetkých bytových domoch schôdze, aby si vlastníci o prijatí tejto zmeny mohli rozhodnúť. Na druhej strane je podľa citovaného zákonného ustanovenia žalobca ako správca povinný pri obstarávaní služieb a tovaru dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov, ak by žalobca výhodnú ponuku pre vlastníkov nevyužil, porušil by zase túto povinnosť.

Žalobca preto navrhuje, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril podaním zo dňa 13.09.2017. Vo vyjadrení uviedol, že žalobca v žalobe poukazuje predovšetkým na to, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí nedostatočne vysporiadal s odvolacími dôvodmi žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu a odvolanie zamietol s poukazom na všeobecné ustanovenie zákona a správnosť rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu. Vo vzťahu k tejto námietke žalobca poukázal na zákon č. 182/1993 Z. z. a ustanovenie § 8b ods. 3 nehovorí o tom, že o výbere dodávateľa rozhoduje obligatorne vždy len nadpolovičná väčšina vlastníkov, ale hovorí len o tom, že správca je povinný riadiť sa takýmito rozhodnutím, samozrejme, ak takéto rozhodnutie existuje. V danom prípade sa jednalo o špecifický výber dodávateľa plynu, kedy spoločnosti, ktoré dodávajú plyn poskytnú množstevné zľavy podľa počtu odberných miest plynu, pričom ponuka na takéto výhodné ponúknuté ceny trvá len určitý čas. V predmetnom výberovom konaní sa jednalo o ponuku na dodávku plynu do spolu až 38 bytových domov súčasne, kedy dodávateľ ponúka oveľa výhodnejšie ceny, ako by boli poskytnuté len pre jeden bytový dom. Táto cenová ponuka však trvala len určitý krátky čas, za ktorý nebolo možné zorganizovať vo všetkých bytových domoch schôdze, aby si vlastníci o prijatí tejto zmeny mohli rozhodnúť. Na druhej strane podľa citovaného zákonného ustanovenia žalobca ako správca má povinnosť pri obstarávaní služieb a tovaru dojednať čo

najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Z uvedeného je zrejmé, že ak by žalobca túto výhodnú ponuku pre vlastníkov nevyužil a nedojednal by pre nich čo najvýhodnejšie podmienky a nechal by ich platiť vyššiu cenu za dodávku plynu podľa starej zmluvy, porušil by zase túto povinnosť podľa prvej vety predmetného zákonného ustanovenia.

Z objektívnych dôvodov sa v takýchto špecifických prípadoch nedá v takom krátkom čase zorganizovať schôdza vlastníkov bytov vo všetkých bytových domoch súčasne, a preto je potrebné prihliadať najmä na primárny záujem vlastníkov dohodnúť čo najvýhodnejšie podmienky pre nich. čo bol aj tento prípad, kedy im žalobca ako správca dojednal čo najvýhodnejšie podmienky pri dodávke plynu v súlade s ustanovením prvej vety § 8b ods. 3 zák. č. 182/1993 Z. z., a vlastníci bytov predmetného bytového domu tak v ďalších rokoch platili nižšie platby za spotrebu plynu ako dovtedy do septembra 2012 za účinnosti starej zmluvy o dodávke plynu.

Žalobca v žalobe poukázal na komentár k § 14 zák. č. 182/1993 Z. z. vydavateľstva C. M. Beck vydanie rok 2012 a poukázal aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 341/07 zo dňa 01.07.2008. Žalobca v žalobe ďalej namieta, že uvedená otázka, či správca v danom prípade uzatvárania hromadných zmlúv o dodávke nevyhnutných médií pre väčšie množstvo bytových domov súčasne za účelom dosiahnutia čo najvýhodnejšej ceny pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytových domoch bez ich predchádzajúceho vysloveného súhlasu na schôdzi alebo písomným hlasovaním o prípadnej zmene takéhoto dodávateľa je alebo nie je porušením zákona zo strany správcu sa javí pre žalobcu ako zásadná a podstatná, pretože pokiaľ by takýto postup mal byť porušovaním zákona zo strany správcu, hromadne uzatváranie takýchto zmlúv a tým aj dosiahnutie čo najvýhodnejšej ceny by sa prakticky stalo nemožným, keďže by bolo vopred potrebné získať súhlas vlastníkov bytov a nebytových priestorov vo všetkých bytových domoch, ktorých by sa mala takáto zmena dotýkať čo je časovo zdĺhavý a náročný postup, pričom výhodné ceny zo strany dodávateľov sú ponúkané a platné na oveľa kratšie časové obdobie, než na ktoré by sa mohli vykonať hlasovania vo všetkých bytových domoch. Pokiaľ by mal byť takýto postup správcu v rozpore so zákonom, takýmto výkladom by sa tak prakticky znemožnila zo strany správcu možnosť dojednať s dodávateľmi týchto nevyhnutných médií čo najvýhodnejšiu cenu pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov.

Žalovaný sa k jednotlivým námietkam vyjadril tak, že sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že sa žalovaný nedostatočne vysporiadal s odvolacími dôvodmi. Podľa názoru žalovaného v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového aj druhostupňového správneho orgánu boli uvedené skutočnosti, ktoré tvoria podklad na rozhodnutie; súčasne tam boli uvedené úvahy, akými bol žalovaný správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov a rovnako aj ako sa vyrovnal s námietkami žalobcu. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že cenová ponuka trvala len určitý čas, za ktorý nebolo možné zorganizovať vo všetkých bytových domoch schôdze, aby si vlastníci o prijatí tejto zmeny mohli rozhodnúť, nemôže byť dôvodom nesplnenia si zákonnej povinnosti, ale žalovanému sa javí ako obchádzanie zákona. Žalovaný uviedol, že zastáva názor, že správca pri priemernej dávke opatrnosti, ktorá sa od neho očakáva musí vedieť, že pri obstarávaní služieb a tovaru musí dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, avšak nie je možné opomenúť ani to, že pri výbere dodávateľa rozhodujú vlastníci bytov a nebytových priestorov nadpolovičnou väčšinou za každých okolností a nie svojvoľne správca, navyše bez vedomostí vlastníkov bytov.

Správca dane nezavahuje zodpovednosť ani tá skutočnosť, že ide o dodávateľa plynu ponúkajúceho výhodnejšie podmienky v časovo obmedzenom období. Pokiaľ by aj žalovaný pripustil obhajobu žalobcu, potom by už nebolo potrebné žiadne hlasovanie vlastníkov bytov pri výbere akéhokoľvek dodávateľa, nakoľko i všetci správcovia bytov by sa obhajovali

krátkym časom cenovej ponuky, resp. čo najvýhodnejšou ponukou, čo by znemožnilo vlastníkom slobodnú voľbu dodávateľov.

Žalovaný vo vyjadrení ako podporne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21 S/1 19/2014 zo dňa 05.11.2014, v ktorom krajský súd v skutkovo obdobnom prípade podal výklad ustanovenia § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z..

Žalovaný v závere vyjadrenia uviedol, že námietky žalobcu považuje za neodôvodnené, nemajú právnu oporu v zákone a sú právne irelevantné. Kontrolný orgán postupoval v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákona o vlastníctve bytov, žalovaný správny orgán správne zistil skutkový stav a vyvodil právny záver v tom zmysle, že kontrolovaný subjekt porušil uvedený právny predpis.

Žalovaný vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3. Krajský súd v Žiline prejednal vec bez nariadenia pojednávania za splnenia podmienok podľa § 107 ods. 2 SSP a v zmysle § 137 ods. 4 SSP rozsudok verejne vyhlásil dňa 13. júna 2018.

4. Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu v zmysle § 194 a nasl. SSP viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 134 ods. 1 SSP, § 183 SSP) s modifikáciou v § 195 SSP, pričom zistil, že žaloba nie je dôvodná.

5. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z., kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, la) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

la) Občiansky zákonník, zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, zákon č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

6. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z., kontrolu vnútorného trhu vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia.

7. Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z., predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.

8. Podľa § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., pri správe domu je správca povinný

a) hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy,

b) dbať na ochranu práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a uprednostňovať ich záujmy pred vlastnými,

d) vykonávať práva k majetku vlastníkov len v záujme vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome,

k) zabezpečovať všetky ďalšie činnosti potrebné na riadny výkon správy domu v súlade so zmluvou o výkone správy a s týmto zákonom.

9. Podľa § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z., pri obstarávaní služieb a tovaru je správca povinný dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Správca je povinný riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa.

10. Z predloženého administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že prvostupňový správny orgán - Slovenská obchodná inšpekcia. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj rozhodnutím č.: P/0396/05/2015 zo dňa 18.03.2016 uložil účastníkovi konania (žalobcovi) pokutu vo výške 330,00 Eur za porušenie predávajúceho podľa § 4 ods. 1 písm. h) zák. č. 250/2007 Z. z., § 8b ods. 2 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z., § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z.. Prvostupňový správny orgán v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia uviedol, že dňa 09.10.2015, dňa 19.11.2015 a dňa 17.12.2015 v sídle účastníka konania pri šetrení spotrebiteľského podnetu vykonali inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie kontroly, pri ktorých boli zistené nedostatky, za ktoré zodpovedá účastník konania ako predávajúci - poskytovateľ služby - správca bytov a nebytových priestorov.

11. Pri kontrole bolo okrem iného zistené, že do septembra 2012 bola dodávka plynu pre bytový dom ... uskutočňovaná na základe zmluvy so spoločnosťou SPP a.s., Bratislava. Účastník konania ale pristúpil k zmene dodávateľa plynu zo spoločnosti SPP a.s. na spoločnosť RWE Gas Slovensko s.r.o., nakoľko zvažil výhodnosť takejto obchodnej ponuky, ale neriadil sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov pri výbere dodávateľa. Týmto konaním predávajúci - poskytovateľ služieb neposkytoval služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne vykonávanie. Pod pojmom riadne vykonávanie sa rozumie poskytovanie služieb v súlade s dohodnutými zmluvnými alebo zákonnými podmienkami.

Prvostupňový správny orgán v odôvodnení ďalej uviedol, že Obvodné stavebné bytové družstvo Žilina - správca v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. je povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne vykonávanie. Žalobca nepostupoval v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami, a preto prvostupňový správny orgán konštatoval, že bol porušený § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Pri výške uloženej sankcie správny orgán vychádzal zo zistenia a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Správny orgán zhodnotil jednotlivé dôkazné prostriedky podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinnosti predávajúceho bolo objektívne preukázané. Pri určovaní výšky pokuty správny orgán prihliadal aj na tú skutočnosť, že služba nebola spotrebiteľovi poskytovaná riadnym spôsobom. Správny orgán pristúpil k určeniu výšky postihu po vyhodnotení skutočností, že došlo k vážnemu zásahu do práv spotrebiteľa. Správny orgán zároveň prihliadol k tomu, že účel sledovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa vyjadrený v ust. § 4 ods. 1 písm. h), podľa ktorého predávajúci alebo poskytovateľ služieb tieto musí poskytovať spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne vykonávanie. Správny orgán taktiež prihliadal i na tú skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, ktorý poskytuje služby konečnému spotrebiteľovi nesie objektívnu zodpovednosť za dodržanie všetkých zákonom stanovených podmienok poskytovania služieb bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

12. Proti prvostupňovému rozhodnutiu žalobca podal odvolanie. V odvolaní žalobca poukázal na to, že hoci rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci mal za to, že ust. § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ktorého porušenie sa žalobcovi kladie za vinu, nehovorí o tom, že o výbere dodávateľa rozhoduje obligatórne vždy len nadpolovičná väčšina vlastníkov, ale hovorí len o tom, že správca je povinný riadiť sa takýmto rozhodnutím a takéto rozhodnutie zisťuje.

V danom prípade sa jednalo o ponuku na dodávku plynu do spolu asi 38 bytových domov súčasne, kedy dodávateľ ponúkal oveľa výhodnejšie ceny. ako by boli poskytnuté len pre jeden bytový dom. Táto cenová ponuka však trvá len Určitý krátky čas, za ktorý nebolo

možné zorganizovať vo všetkých bytových domoch schôdze, aby si vlastníci o prijatí tejto zmeny mohli rozhodnúť. Na druhej strane podľa citovaného zákonného ustanovenia žalobca ako správca povinný pri obstarávaní služieb a tovarov dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov, preto, ak by žalobca výhodnú ponukou pre vlastníkov nevyužil, porušil by zase túto povinnosť. Pokiaľ by postup žalobcu mal byť porušením zákona zo strany správcu, hromadne uzatváranie zmlúv o dodávke nevyhnutných médií, a tým aj dosiahnutie čo najvýhodnejšej ceny by sa prakticky stalo nemožným, keďže by bolo vopred potrebné získať súhlas vlastníkov bytov a nebytových priestorov vo všetkých bytových domoch, ktorých by sa mala takáto zmena týkať.

13. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný rozhodnutím č. SK/0258/99/2016 zo dňa 30.01.2017 tak, že zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0396/05/2015 zo dňa 18.03.2016 potvrdil.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný poukázal na to, že Inšpektorát SOI so sídlom v Žiline uložil účastníkovi konania peňažnú pokutu vo výške 330,00 Eur pre porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, kedy bolo inšpektormi SOI pri kontrolách vykonávaných v dňoch 09.10.2015, 19.11.2015 a 17.12.2015 v sídle žalobcu zistené, že žalobca porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne vykonávanie. Uviedol, že žalobca vykonával ako poskytovateľ služieb správu v bytovom dome na ulici ... na základe Zmluvy o výkone správy zo dňa 19.09.2003. V súvislosti s vykonávanými kontrolami bolo zistené, že došlo k porušeniu ust. § 8b ods. 2 písm. a), ako aj § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z..

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že ustanovenie § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov ukladá správcovi jednoznačnú povinnosť riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov o výbere dodávateľa, pričom z tejto povinnosti neustanovuje žiadne výnimky. Žalobcu tak zodpovednosti za porušenie predmetného ustanovenia nezbaňuje namietaná skutočnosť, že sa jednalo o dodávateľa plynu ponúkajúceho výhodnejšie podmienky v časovo obmedzenom období. Podľa žalovaného je žalobca ako správca a poskytovateľ služby povinný starať sa o majetok vlastníkov bytov a nebytových priestorov so starostlivosťou dobrého hospodára a dodržať povinnosti vymedzené v osobitnej právnej úprave t. j. zákone č. 182/1993 Z. z. a nesie objektívnu zodpovednosť za zistené nedostatky.

14. Žalobca v žalobe namietal, že ustanovenie § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z. nehovorí o tom, že o výbere dodávateľa rozhoduje obligatórne vždy len nadpolovičná väčšina vlastníkov, ale aj o tom, že správca je povinný riadiť sa takýmto rozhodnutím, ak takéto rozhodnutie existuje. Správca môže v niektorých prípadoch rozhodovať o určitých veciach, týkajúcich sa výkonu správy aj bez súhlasu vlastníkov v dome a uzavrieť napr. aj zmluvu o dodávke nevyhnutných médií. Ako správca je povinný pri obstarávaní služieb a tovaru dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, a preto ak by žalobca výhodnú ponuku pre vlastníkov nevyužil, porušil by túto povinnosť.

Vo vzťahu k tejto námietke súd udáva, že tvrdenie žalobcu nie je správne, nakoľko žalobca mal ako správca bytového domu vo vzťahu k vlastníkom bytov povinnosti, ktoré im ukladá nielen zákon č. 182/1993 Z. z., ale aj zákon č. 250/2007 Z. z.. Jedná sa o povinnosti, ktoré majú kogentný charakter a nemožno sa od nich odchyliť tak, aby boli v neprospech spotrebiteľa. V predmetnej veci žalobca dojednal novú zmluvu o dodaní plynu bez súhlasu a vedomostí vlastníkov bytov a nebytových priestorov, teda aj bez rozhodnutia nadpolovičnej

väčšiny vlastníkov bytov. Nerešpektoval tak ust. § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z., ktoré jednoznačne stanovilo povinnosť správcu bez výnimky riadiť sa takýmto rozhodnutím.

Na uvedenom nič nemení ani to, že išlo podľa žalobcu o výhodnú ponuku, ktorá bola časovo obmedzená a ktorá bola v prospech vlastníkov bytov. Žalobca ako správca bytov je povinný vykonávať správu v súlade s Zmluvou o výkone správy tak, aby pritom dbal na ochranu práv vlastníkov bytov, hospodáril s majetkom vlastníkov bytov s odbornou starostlivosťou a vykonával ďalšie práva k majetku vlastníkov len v ich záujme. Preto správca nemôže na základe vlastného rozhodnutia bez predchádzajúceho rozhodnutia nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov rozhodnúť o zmene dodávateľa plynu. O tejto skutočnosti môžu rozhodovať len vlastníci bytov, čo sa v danom prípade nestalo. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21 S/1 19/2014 zo dňa 05.11.2014.

15. Krajský súd námietku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú, a preto žalobu postupom podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

16. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že v konaní nebol úspešný. Rovnako nepriznal náhradu trov konania ani žalovanému v zmysle § 168 SSP, pretože neboli splnené podmienky na túto náhradu.

17. Toto rozhodnutie súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku **je prípustná** kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) **v lehote 30 dní** od doručenia rozhodnutia krajského súdu, prostredníctvom krajského súdu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania

nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V Žiline 13. júna 2018

JUDr. Veronika Poláčková
predsedníčka senátu

JUDr. Pavol Polka
člen senátu

Mgr. Nora Tomková
člen senátu